

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelky: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu ze dne 17. 7. 2007, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ca 183/2007, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6 Ca 183/2007 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě do 30. 11. 2009.
- II. Navrhovatelce **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka (dále také „žalobkyně“) se svým podáním ze dne 3. 8. 2009, označeným jako „návrh na určení procesní lhůty dle § 174a zák. č. 6/2002 Sb.“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) téhož dne a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 8. 2009, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ca 183/2007. Svůj návrh odůvodnila tím, že v dané věci podala na uvedený soud stížnost na průtahy v řízení, s jejímž vyřízením místopředsdou městského soudu v přípisu ze dne 21. 5. 2009, sp. zn. St 87/2009, nesouhlasí.

Předsedkyně senátu 6 Ca Městského soudu v Praze JUDr. K. Ch. ve svém vyjádření uvedla, že důvodem nenařízení jednání a nerozhodnutí v dané věci bylo jednak to, že v senátě 6 Ca této podané žalobě předcházely nevyřízené žaloby a věci jsou většinou projednávány podle pořadí nápadu s výjimkou věcí, u kterých zákon stanoví přednostní projednání nebo které nejsou řešeny věcně, jednak to, že v mezidobí žalobkyně podala na členky senátu 6 Ca trestní oznámení a toto oznámení dle názoru senátu představovalo skutečnost vzbuzující pochybnost o nepodjatosti, proto do vyřízení této otázky nebylo ve věci rozhodováno. Dne 15. 6. 2009 proto byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o vyloučení soudkyň senátu 6 Ca podle § 8 odst. 3 soudního řádu správního a u tohoto soudu se spis nachází i v den jejího vyjádření, tj. 4. 8. 2009.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 6 Ca 183/2007 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka se žalobou doručenou městskému soudu dne 17. 7. 2007 domáhala, aby soud žalovanému určil „lhůtu 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k vydání rozhodnutí podle § 16a odst. 6 zák. č. 106/1999 Sb. o stížnosti žalobkyně ze dne 17. 5. 2007 a o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí č. j.: OROL-22-5/OR-2007 ze dne 4. 5. 2007.“

Městský soud po zahájení řízení dne 27. 7. 2007 zaslal žalovanému poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, s kopií žaloby žalobkyně a zároveň si od něj vyžádal vyjádření k žalobě a předložení úplného správního spisu v originále. Vyjádření žalovaného došlo soudu dne 29. 10. 2007, toto vyjádření soud zaslal žalobkyni dne 31. 10. 2007 současně s poučením o složení senátu, po té usnesením ze dne 27. 11. 2007, č. j. 6 Ca 183/2007 – 40, přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků. Součástí spisu je dále oznámení členek senátu 6 Ca městského soudu JUDr. K. Ch., JUDr. D. Č. a JUDr. N. T. ze dne 14. 5. 2009, v němž sdělují místopředsedovi městského soudu, že žalobkyně v jiné věci podala podnět k prošetření trestného činu podvodu a zneužití pravomoci veřejného činitele, z čehož členky senátu dovodily důvod k vyloučení ve všech probíhajících sporech se žalobkyní, neboť se zřetelem na výše uvedenou skutečnost lze pochybovat o jejich nepodjatosti k osobě žalobkyně. Podáním ze dne 15. 6. 2009 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti soudkyň senátu 6 Ca, o které rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 7. 2009, č. j. Nao 36/2009 - 49, tak, že uvedené soudkyně nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí předmětné věci. Uvedený spis byl vrácen Městskému soudu v Praze dne 20. 8. 2009.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatelky na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že kromě poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, vyžádání vyjádření žalovaného k žalobě, zaslání tohoto vyjádření žalobkyni a rozhodnutí o přiznání osvobození od soudních poplatků žalobkyni ze dne 27. 11. 2007 soud až do oznámení členek senátu o jejich podjatosti místopředsedovi městského soudu, tj. do 14. 5. 2009, tedy po dobu delší 17 měsíců, neučinil žádný jiný procesní úkon bezprostředně směřující k projednání a rozhodnutí této věci. Na těchto

závěrech nemůže nic změnit ani předložení spisu Nejvyššímu správnímu soudu ze dne 15. 6. 2009 k rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť až do 14. 5. 2009 soudu nic nebránilo v tom, aby ve věci rozhodl. Shora uvedené nemůže zvrátit ani obecné vyjádření, že předmětné žalobě předchází jiné nevyřízené žaloby a že věci jsou většinou projednávány podle pořadí nápadu. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na počty či pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatelky.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídít jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 30. 11. 2009, je městský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době“* (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka náhradu žádných nákladů řízení neuplatňovala a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovatelce se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 20. října 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu